

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות

מסורת הש"ס

אמר לו תחלתו מכבה וסופו מצעיר. אית דגרסי לעיל לזורה מלאה יין ושמן אין מעידין עליו והוה הרי תנא שלישי ולספרים דגרסי לעיל מעידין עליו הוה תנא קמא וכן פר"ח דתנא דסיפא לא פליג לתנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שמה חבר הוא ורת"ק *אגב איצטא מוקי ליה תנו רבנן *נפל לתוך כבשן האש מעידין עליו לזורה מלאה יין ושמן מעידין עליו משום רבי אחא אמרו של שמן מעידין עליו מפני שהוא מצעיר של יין אין מעידין עליו מפני שהוא מכבה אמרו לו תחלתו מכבה וסופו מצעיר: א"ר מאיר מעשה באחד שנפל לבור הגדול וכו' : תניא אמרו לו לרבי מאיר *אין מוכרין מעשה נסים מאי מעשה נסים אילימא דלא אכיל ולא אישתי והבתיב *וצמו עלי ואל תאכלו ואל תשתו אלא דלא גי"ם דאמר רבי יוחנן *שבועה שלא אישן שלשה ימים מלקין אותו ויישן לאלתר ורבי מאיר מאי מעמא אמר רב כהנא כיפין על גב כיפין הוה ורבנן דשישא הוה ור"מ א"א דלא מסריך וגי"ם פורתא ת"ר *מעשה בבתו של נחוניא חופר שידון שנפלה לבור הגדול ובאו והודיעו לרבי תנינא בן דוסא שעה ראשונה אמר להם שלום שניה אמר להם שלום שלישיית אמר להם עלתה אמר לה בתי מי העלך אמרה לו זכר של רחלים נודמן לי ווקן מנהיגו אמרו לו נביא אחא אמר להם לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי אלא דבר שהצדיק מתעסק בו יכשל בו ורעו אמר רבי אבא אע"פ כן מת בנו בצמא שנאמר *סביביו נשערה מאד מלמד שהקדוש ברוך הוא מדרקק עם סביביו כחוש השערה ר' תנינא אמר מהכא *אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: **ביתני** *אפילו שמע מן הנשים אומרות מת איש פלוני דיו ר' יהודה אומר *אפי' שמע מן התינוקות אומרים הרי אנו הולכין לספור ולקבור את איש פלוני בין שהוא מתכוין ובין שאינו מתכוין ר' יהודה בן בבא אומר *בישראל *אע"פ שהוא מתכוין ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות: **גב' ודלמא** לא אולי אמר רב יהודה אמר שמואל *דקאמרי הרינו באין מלספור ומלקבור את איש פלוני ודלמא קמצא בעלמא שכיב ליה ואסיקו ליה על שמיה דקאמרי בן וכן רבנן הוה התם בן וכן ספדני הוה התם: ובעובד כוכבים אם היה מתכוין וכו' : אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו היכי דיעינן אמר רב יוסף בא לבית דין ואמר איש פלוני מת השיאו את אשתו זהו נתכוין להתיר מת סתם זהו נתכוין לעדות איתמר נמי אמר ריש לקיש לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו אמר ליה ר' יוחנן לא כך היה מעשה באישיעיא ברבי *שהתירם עם שמנים וחמשה זקנים אמר להם לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו ואלו הוודו לו הכבדים אלא מתניתין דקתני ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות היכי משכחת לה *במסכת לפי תומך *כי ההוא דהוה קאמר ואויל מאן איכא בי חיואי מאן איכא בי חיואי שכיב חיואי ואנסבה רב יוסף דביתתו ההוא דהוה קאמר ואויל ווי ליה לפרשא וריזא דהוה בפומבדיתא דשכיב ואנסבה רב יוסף ואיתימא רבא לדביתתו ההוא דהוה קאמר ואויל מאן איכא בי חסא מבע חסא *אמר רב נחמן האלקים אבלו כוורי לחסא מדיבוריה דרב נחמן אזלא דביתתו דחסא ואינסבא ולא אמרו לה ולא מידי אמר רב אשי שמע מינה הא דאמור רבנן מים שאין להם סוף אשתו אמרה *הני מילי לכתחלה אבל אי נסיב לא מפיקין לה מיניה איכא דאמרי אנסבה רב נחמן לדביתתו אמר חסא נברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא רבה לא שניא לאו נברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: ההוא עובד כוכבים דהוה קאמר ליה לישראל קמול אספסתא ושדי *לחיואי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי ליה בשיל לי קדירה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא לתלא

כה א מיי' פי"ג מהל' גירושין הל' ז' סמג' ע"ג כ טו"ע ח"ט ע"ג כ טו"ע ז' סמ"ג ל' :

בב ב מיי' פ"ה מהלכות שבועות הל' כ סמג' לאוין רלח טו"ע י"ד סימן רלו סמ"ג ד' :

כז ג מיי' פי"ג מהל' גירושין הל' כט סמג' ע"ג טו"ע ח"ט ע"ג סימן ח סמ"ג ג טו"ע :

כח ד מיי' ט"ז הל' טו"ע ע"ג סמ"ג ג' :

כט ה מיי' ט"ז הל' טו"ע ע"ג סמ"ג ג' :

ל ו מיי' ט"ז הל' טו"ע ע"ג סמ"ג ג' :

גימט רש"י ונל"ו רבנן מולקין :

לא ז מיי' ט"ז הל' טו"ע ע"ג סמ"ג ג' :

לב ח מיי' ט"ז הל' טו"ע ע"ג סמ"ג ג' :

לד טו"ע ט"ז הל' טו"ע ע"ג סמ"ג ג' :

הנהגות הב"ח (6) תוס' ד"ה ק"ב וכו' שלא עשה הכור *ל"ב כלומר שאין הכור עשה זה שמת נחמא :

[5] שחתיים ערוך ערך תיובת ט"ז פירושו וכ"א כתי' א"ש טימן [1]

[גיטין] יע' כת: ג"ק קיד:

[גימט] ערוך לחיותא עבר קטל:

[כרכות ג'] [תוספתא פי"ד]

[כרכות ס' חולין מג.]

סוכה ג' נדרים טו' שבועות כ"ה.

כ"ק ר' ט"ז שקלים פ"ה ס"א :

מסכתא כ"ו. כטורח עשייתו: **אפי"פ** כן מס בני. של ר' נחוניא כלמא סכך דרבו של מקום לדקדק עם החסידים: **וסביביו נשערה**. לטון חוט השערה עם סביביו עם לדיקים האולכים אחריו: **ביתני** אפילו שמע מן הנשים. שלא היו מתכוונות להעיד ומסיתות לפי תומן: דיו. ויכול לילך להעיד ולהשיא את אשתו: בין שהיא מתכוין. לעדות: **גב' קמלא בעלמא**. תגב או נמלה הניחוהו התינוקות והעלו לה עם איש פלוני כדרך שהתינוקות משחקין: **אכל נתכוין להעיד**. ולא להתיר את אשתו: **עדותו עדות**. ותנשא אשתו: **היכי משכחת לה**. דלא נתכוין להעיד ולא להתיר: **חיואי**. ט"ז האיש: **מאן איכא בי חיואי**. מי מאנשי ביתו של בית חיואי שישמע דברי דשכיב חיואי: **לפרשא זריזא**. גבור חיל וישראל היה: **מדיבוריה דרב נחמן**. דאמר אכלוה כוורי ולא אמר מי יקן שיעלה ויגלל אזולא דביתתו ואינסבא: **קמול אספסתא ושדי**. קאןן שחת לבהמות: **שמעה דבייטתו**. דהאזו דאמר עובד כוכבים עליה קמילתיה ואתאי לקמיה דאביי: לתלא

[במשנה שנמשכות הכריסא עז שהיא]

גליון הש"ס גב' ח"ר נתמן האלקים טו'. השבת מיי' ס' נשים טימן יב כ' ואין לתמוע על ר"ג דאשתבע דכללו טורי לחסא כיכי אשתבע הכי כיון דאמר אשתו אמרה אלמא מספקא ליה אי מיית אי לא. וי"ל דרובס אין טיולין ור"ג שפיר אשתבע דאפי' כוורי נשפוט אולי' כמר רובא אלף דבעיות מתחייבין ואמרי' לכתחילה לרובס לא תנשא אפי"פ דרובס מיייתי עב"ל. ועי' תשובת הרא"ש ח"ב טימן מא :

הנהגות סדר"ב רבנברג

[א] חז"ה אפי"פ וכו' לא סוי דבר שלטעם כו סו'. ר"ב עי' ר"ח"ק מהדפי' ג' אדנות :

[ע"י] תוספות סנהדרין ע"ד: ד"ה קטול]